

Rector Academiae Ienensis Godfridus Fibigius D. Pandect. Prof. Publ.
Et Reliqui Profess. L.S.D. : P.P. Dominica Invocavit, quae erat dies XV.
mensis huius Februari[i] Anno MDCXLIVL.

Ienae

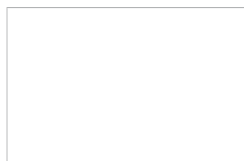
Fibig, Gottfried

Phil 2° 00268/04 (245)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00013441

urn:nbn:de:urmel-aa2943e3-ac84-43e9-aa80-6cf4413315c67-00012661-12

Lizenz: <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>

urn:nbn:de:urmel-aa2943e3-ac84-43e9-aa80-6cf4413315c67-00012661-12

RECTOR ACADEMIÆ JENENSIS
GODFRIDUS FIBIGIUS D. PANDECT. PROF.
PUBL. ET RELIQUII PROFESS. L. S. D.

Virtutum meritis in Ecclesiam & Rempubl. clarorum, piè demortuorum me-
moriā omni tempore in populo Dei honorificè habitam, virtutes eorum iustis encomiis deprædicatas, & res
præclarè gestas longâ serie enumeratas, mirificè commendatas, & posteritati consecratas esse, ex utroq; sacrorum Bibliorum codice oppidò
constat. Non enim solum Regii Placitis ejusq; filii, Regum, quos sol unquam aspexit, omnium sapientissimi, id innuunt verba, illius quidem; in memoria
æterna erit iustus: hujus verò; memoria iusti erit in benedictionem: verum etiam disertè monet Siracides, Laudemus, exclamans, viros gloriosos! Dominus per hos ma-
gnam gloriam acquisivit jam inde à seculo magnificentia suâ. In regnis suis principatum obtinuerunt, viri potentia nobiles prudentia, ingenii sui excellentes, qui oracula
divina annuntiaverunt, qui populum rexerunt, eaq; intelligentia, quæ literis erudita ad refectionem populi plurimum valet, quorum sapientes sermones in eorum doctrina sunt
habuit. Omnes hi suis actibus gloriam sunt adepti, & temporibus suis laudi fuerunt. Ex his sunt, qui nomen reliquerunt ad laudes commemorandas accommodatum. Posteritas eorum
manebit in perpetuum, nec gloria eorum obliterabitur. Corpora eorum in pace sepulta sunt, & nomen ipsorum vivit in generatione ac generatione. Sapientiam eorum prædicant po-
puli & laudem eorum annuntiabit Ecclesia. Et alibi idem ait: Duodecim quoq; Prophetarum ossa de locis suis revirecunt, nã quiq; eorum consolati sunt Jacob, cumq; spe certâ redeme-
rent. Gravissima quoque B. Apostoli est cohortatio; Memento ducum vestrorum, qui locuti sunt vobis sermonem Dei: quorum imitamina sidem, considerantes, qui fuerint exitus conversationis ipsorum. Hinc
in primitiva Ecclesia morem hunc sanctos defunctos laudandi sollicitè admodum observatum esse Ecclesiasticorum scriptorum monumenta testantur. Non enim tantum illorum ossa honorifi-
cè condebant, sed in ipso sepulchro eorum, martyrum cumprimis, loco Ecclesiasticos celebrare conventus solebant, maximè annuo martyrii ipsorum die, quem pulcherrimâ appellatione *ymnion*
diem natalem seu Natalitiū eò vocabant, quod quemadmodum nasci quis dicitur, cum de utero matris in hanc prodit lucem, ita pari ratione existimari merito possit natus, cujus anima, vinculis
carnis soluta, ad lucem & vitam æternam transit. Radulphi Flaviacensis hanc rem hæc sunt verba: Cum putantur consumiti (iusti) oriuntur, ut luciferi. Inde est, quod sanctorum obitu Nata-
litiū vocari Ecclesiasticus usus obtinuit: quia quod sunt infanti angustia materni uteri ad hujus aeris libertatem, hoc est iusti hujus conversationis ætatem ad future gloriæ amplitudinem. Sanctorum
verò hæc ymnia & laudationes non alium in finem instituebantur, quàm, quod Epistola Smyræensis de B. Polycarpi natalitiis commemorat, in memoriam eorum, qui ante terrarum, & su-
periorum exercitationem & preparationem, sive ut Rufini paraphrasis habet, ut sequentiam animi ad prædictorum vitam insignibus exemplis suscitantur, audientes ipsi ob certamina celebrari & jam coro-
nâ incorruptionis ornatos ac & quibus incomparabili donatos esse. B. Cyrillus Alexandrinus Ecclesiæ Antistes, ita de his: Sanctos, inquit, neque Deos esse dicimus, neque adorare consuevimus, laudamus tamen
eos summi honoribus, quod pro veritate strenuè certarunt, & fidei sinceritatem servarunt. Et Hipponeus Episcopus: Harum laudum præconia non ipsis sanctis unice inherere sinimus, sed ad auctorem bono-
rum omnium Deum ista precipuè referimus. Et omnium optimè Magnus ille Cæsarensis Episcopus Basilius: Virorum, ait, qui bene in Republ. versati sunt, historia, veluti lux quadam bñ, qui fervantur,
ad vitæ viam præfulget. Quare cum vitas eorum, qui in pietate honestè perseverarunt, recensimus glorificamus primum Dominum per servos: laudamus autem iustos per testimonium eorum, quæ novimus: popu-
lum verò per bonestorum factorum narrationem exhibeamus. Sufficit eorum memoria ad utilitatem perpetuam. Non illis opus est addicamento ad gloriam, sed nobis viventibus necessaria est memoria propter
imitationem. Quemadmodum enim ignem suâ sponte sequitur fulgor, & unguentum gratias odor, sic bona opera necessariò sequitur utilitas. Hac quoque fini ad diem proximum Mercurii (juxta gentilem
nomenclationem) qui dies est XIX. mensis hujus Februarii & Constantia in fastis Christianis sacer, aut verò seculum jam integrum elapsum Magno nostro Luitbero emortualis fuit, annua ymnia
singulari illi Dei organo in reformanda ac repurganda à fermento & quisquiliis Papisticis Ecclesiâ, oratione panegyricâ in auditorio Collegi majori hor. X. pomeridianâ, Deo prosperante, inter-
prete viro Reverendo, Dn. Johanne Majore SS. Theol. D. & P.P. celeberrimo, Facultatis Suae & Academiæ totius Seniore Venerando, Ecclesiæ hujus oppidi Pastore & vicinarum in præfectura hac
Jenensi Superintendente vigilantissi. Dn. Collega nostro fuscipiendo, celebrabuntur: quam ad solennitatem omnes & singulos Jurisdictioni nostræ subiectos amicè atque humaniter invitamus,
P.P. Dominicâ Invocavit, quæ erat dies XV. mensis hujus Februarii Anno clæ lxxc XLIV.

JENÆ, Charactere Freischmidi & Sengwaldi.

urn:nbn:de:urmel-aa2943e3-ac84-43e9-aa80-6cf4413315c67-00012661-25